

[Miljøministeren]

overflødige. Jeg mener også, at vi bruger en hel del tid på aldeles unyttige og unødvendige diskussioner, så hvis hr. Gades bidrag i dag kan opfattes således, at man nu vil diskutere de virkelige væsentlige ting, kan man fra regeringens side kun være meget glad for det. At Folketinget bruger så megen tid på at diskutere, hvem der kan blive enige med hvem, kan jeg kun beklage, men også sige, at det ikke altid er regeringen, der bidrager til diskussionerne, men i et demokratisk samfund drejer det sig vel trods alt om på en eller anden led at finde et flertal. Sådan har jeg i hvert fald indtil videre oplevet situationen.

Hr. Gade siger – jeg skal nok vende tilbage til hr. Trøjborg – at det er alt for sent at komme i gang, og at EF er betydelig enklere stillet. Forskellen mellem EF og os er, at de har mere eller mindre ubegrænsede midler til rådighed, forstået på den måde, at de ikke har de begrænsninger, vi har her i landet. De har ikke den valutagæld til EF, som vi har, og de har ikke de økonomiske problemer, som vi står med her i landet. Jeg er ked af, at vi har dem, men jeg mener, at det for landet som helhed – lige så vel som for private husholdninger – må handle om på en eller anden måde at få tingene til at hænge sammen økonomisk set. Jeg er udmærket klar over, at det er der nogle partier der ikke mener, men den opfattelse deler jeg altså ikke.

Når det drejer sig om det saglige, er jeg altså nødt til at sige, at den type foranstaltninger kræver noget forarbejde, hvis man ikke bare skal smide pengene ud, og det er min væsentligste begrundelse for at mene, at det vil være dybt uforvarsligt at sætte en miljøstøtteordning i gang 1. juli.

Først skal jeg vende tilbage til finansieringen.

Vi arbejder i øjeblikket energisk med vores kontakter til Østlandene, men som bekendt veksler de fra dag til dag. Det gør ikke arbejdet nemmere, og derfor bliver vi nødt til at sige, at det drejer sig om at identificere nogle projekter, som er så oplagte, at uanset hvilke flertal og mindretal der dannes, når der har været demokratiske valg, kan de gennemføres. Derfor er det ikke bare noget, man sådan kan smide af sted. Hvis man ikke vil have nogen indflydelse på, hvad pengene bruges til, og bare vil overlade det fuldstændig til landene selv, hvis ikke man vil etablere nogle samarbejds mønstre, kan

man blot sende nogle milliarder derved. Det er jeg udmærket godt klar over, men jeg synes godt, man kan tænke sig om.

I øvrigt synes jeg, og det skal være sagt for den generelle debats skyld, at det er meget afgørende, at EF går ind i dette, også fordi det er EF, der kan trække de store beløb, og derfor er det også meget afgørende, at Danmark bidrager til, at det arbejde, der gøres i EF med udviklingen i disse lande, bliver af en art, der er miljømæssigt funderet. Det handler altså ikke bare om at etablere nogle renseforanstaltninger, men om, at den økonomiske udvikling, der skal sættes i gang, skal ske på et miljømæssigt rigtigt grundlag.

Eftersom det nu er EF, der har let ved at få de store midler, er det også vigtigt, at Danmark forholder sig til, hvordan vi særligt kan bidrage. Hvordan kan vi spille konstruktivt med i EF-sammenhængen? Hvor er det, vi skal sætte ind, når de store midler nu engang – og jeg tror, det er rigtigt – kommer fra EF? Jeg mener helt principielt, at det er vigtigt, at EF går ind i dette, så de nye, demokratiske regimer i Østlandene ikke bliver afhængige af et enkelt land, f.eks. af Vesttyskland, i Europa, men netop får et samspil med hele EF. Det er også de danske muligheder.

Det bliver også en slags svar til hr. Knud Lind, der spurgte, hvorfor man pludselig skulle støtte her. Vi skal, så godt vi overhovedet kan, støtte den demokratiske udvikling i Østlandene. Det er perspektivet. At vi så også har en egen interesse i at støtte miljøudviklingen i Østlandene, siger sig selv. Jeg har tidligere været ude med udtalelser om, at én krone i Polen kunne været meget bedre investeret end én krone i Danmark. Vi kunne få mere miljø for pengene, hvis vi havde indflydelse på, hvor den skulle investeres.

Så er der spørgsmålet, om vi uden videre kan tage 50 mio. kr. fra Miljøministeriets budget. Der er nogle udtalelser specielt fra hr. Trøjborgs side, der underer mig. Jeg har ikke indtryk af, at Socialdemokratiet mener, at der er rigelige midler på Miljøministeriets budget, eller at der ikke er mange store opgaver, der skal løses her i landet. Vi har altså ikke en regering, fra hvis budgetter man uden videre kan tage 50 mio. kr., uden at det vil få dramatiske konsekvenser.